

ТУРИСТЪ

Чичо Пъю е туристъ.
Щомъ дойде горещината,
той си рече:
— Виждамъ, че е време вече
да отида въ планината,
да подишамъ въздухъ чистъ.
Вечеръта си рано лѣга,
спа спокойно презъ нощъта,
рано стана сутринъта
и започна да се стѣга.
Весело рже разпери,
търси, но защо ли, Боже,
чичо Пъю хичъ не може
вещитѣ си да намѣри?
Всичко въ стаята разрови,
влѣво, вдѣсно бръзъ се впуща.
— Ахъ, кжде сж мойтѣ нови
туристически обуца?
Най-подиръ въ съседа тича,
неговитѣ взе и ето,
като си намъкна брича,
разтуптѣ му се сърдцето.
Спортно палто си облѣче,
съ шапка и бастунъ въ ржка
весель чичо Пъю рече:
— Ехъ, за пжтъ готовъ съмъ вече!
Имамъ пъргави крака,

всички въ пжтя ще настигна!
Бързо раницата вдигна,
ала щомъ навънъ излѣзе,
малькъ облакъ забелеза.
— Буря иде май голѣма,
чадъръ трѣбва да си взема.
Върна се. Съ чадъръ въ ржка
гордо трѣгва той сега.
Ала се досѣти скоро,
че студено е тамъ горе.
— Ахъ, постилка си забравихъ,
нищо, че се позабавихъ!
Връща се, постилка взема
и нагоре пакъ поема.
Бърза, бърза, потенъ цѣлъ,
ето стига „Свети Кралъ“.
Ще си взема, то се знай,
чакъ до Княжево трамвай.
Ала щомъ въ трамвая влѣзе,
и задрънкаха звънцитѣ,
— Леле, нѣма ми паритѣ! —
викна той и бързо слѣзе! —
и отново хопъ — кржгомъ!
Пакъ се връща въ своя домъ.
Въ старитѣ си панталони
бръкна, взе пари и рече:
— Ехъ, сега готовъ съмъ вече!